

KONVENSIEN ANTARABANGSA TENTANG PENGHAPUSAN
SEGALA BENTUK DISKRIMINASI KAUM

***PERTUBUHAN BANGSA-BANGSA BERSATU
1966***

Konvensyen Antarabangsa tentang Penghapusan Segala Bentuk Diskriminasi Kaum

Negara-Negara Ahli bagi Konvensyen ini,

Memandangkan bahawa Piagam Pertubuhan Bangsa-Bangsa Bersatu digubal berdasarkan prinsip-prinsip maruah dan kesamarataan yang menjadi ciri asas dalam diri semua manusia, dan bahawa semua Negara Anggota telah berikrar untuk mengambil tindakan bersama dan berasingan, dengan kerjasama Organisasi, bagi mencapai satu daripada tujuan Pertubuhan Bangsa-Bangsa Bersatu, iaitu untuk mempromosikan dan menggalakkan penghormatan sejagat bagi hak asasi manusia dan pematuhannya terhadap kebebasan asasi bagi semua, tanpa perbezaan dari segi kaum, jantina, bahasa atau agama,

Memandangkan bahawa Perisytiharan Hak Asasi Manusia Sejagat menyatakan bahawa semua manusia dilahirkan bebas dan sama rata dari segi maruah dan hak dan bahawa setiap orang berhak mendapat semua hak dan kebebasan yang dinyatakan dalam Konvensyen ini, tanpa apa-apa bentuk perbezaan, khususnya dari segi kaum, warna atau negara asal,

Memandangkan bahawa semua manusia adalah sama rata di sisi undang-undang dan berhak mendapat perlindungan undang-undang yang sama rata terhadap apa-apa diskriminasi dan terhadap apa-apa hasutan untuk melakukan diskriminasi,

Memandangkan bahawa Pertubuhan Bangsa-Bangsa Bersatu mengecam dasar penjajahan dan semua amalan pengasingan dan diskriminasi yang berkaitan dengannya, dalam apa-apa jua bentuk dan di mana-mana ia wujud, dan bahawa Perisytiharan mengenai Pemberian Kemerdekaan kepada Negara-Negara Penjajah dan Rakyat pada 14 Disember 1960 (ketetapan Perhimpunan Agung 1514 (XV)) telah menegaskan dan mengisytiharkan dengan sesungguhnya keperluan untuk menamatkannya dengan segera dan tanpa syarat,

Memandangkan bahawa Perisytiharan Pertubuhan Bangsa-Bangsa Bersatu tentang Penghapusan Segala Bentuk Diskriminasi Kaum pada 20 November 1965 (ketetapan Perhimpunan Agung 1904 (XVIII)) menegaskan dengan sesungguhnya terdapat keperluan untuk menghapuskan diskriminasi kaum di seluruh negara dalam segala bentuk dan pernyataannya dengan segera dan untuk memahami dan menghormati maruah diri manusia,

Meyakini bahawa apa-apa doktrin penguasaan yang berdasarkan perbezaan kaum adalah palsu secara saintifik, dikutuk dari segi moral, tidak adil dan berbahaya dari segi sosial, dan bahawa tiada justifikasi bagi diskriminasi kaum, secara teori atau secara amalan, di mana-mana jua,

Menegaskan semula bahawa diskriminasi sesama manusia atas alasan kaum, warna dan asal etnik merupakan suatu halangan kepada hubungan baik dan aman dalam kalangan negara dan mampu menggugat keamanan dan keselamatan dalam kalangan masyarakat dan keharmonian orang yang hidup bersama bahkan dalam satu Negara yang sama,

Meyakini bahawa kewujudan jurang kaum tidak bersesuaian dengan impian mana-mana masyarakat manusia,

Merasa bimbang tentang pernyataan diskriminasi kaum yang masih wujud di beberapa kawasan di dunia dan tentang dasar kerajaan yang berasaskan penguasaan atau kebencian kaum, seperti dasar aparteid, pengasingan atau pemisahan,

Memutuskan untuk menerima pakai semua langkah yang perlu bagi menghapuskan diskriminasi kaum dalam segala bentuk dan pernyataannya dengan segera, dan bagi mencegah dan memerangi doktrin dan amalan perkauman untuk mempromosikan persefahaman antara kaum dan membina suatu masyarakat antarabangsa yang bebas daripada segala bentuk pengasingan kaum dan diskriminasi kaum,

Mengambil kira Konvensyen tentang Diskriminasi berkenaan dengan Penggajian dan Pekerjaan yang diterima pakai oleh Organisasi Buruh Antarabangsa pada tahun 1938, dan Konvensyen menentang Diskriminasi dalam Pendidikan yang diterima pakai oleh Pertubuhan Pendidikan, Saintifik dan Kebudayaan Pertubuhan Bangsa-Bangsa Bersatu pada tahun 1960,

Berhasrat untuk melaksanakan prinsip-prinsip yang terkandung dalam Perisytiharan Pertubuhan Bangsa-Bangsa Bersatu tentang Penghapusan Segala Bentuk Diskriminasi Kaum dan memperoleh penerimaan terawal langkah-langkah yang praktikal untuk tujuan itu,

Telah bersetuju seperti yang berikut:

BAHAGIAN I

Perkara 1

1. Dalam Konvensyen ini, istilah “diskriminasi kaum” hendaklah bererti apa-apa perbezaan, pengecualian, sekatan atau keutamaan berdasarkan bangsa, warna, keturunan, atau negara asal atau asal etnik yang mempunyai maksud atau kesan membatalkan atau merosakkan pengiktirafan, penikmatan atau penggunaan, pada kedudukan yang sama, hak asasi manusia dan kebebasan asasi dalam politik, ekonomi, sosial, kebudayaan atau mana-mana bidang lain dalam kehidupan masyarakat.

2. Konvensyen ini tidak terpakai bagi perbezaan, pengecualian, sekatan atau keutamaan yang dibuat oleh sesebuah Negara Ahli pada Konvensyen ini antara warganegara dengan bukan warganegara.
3. Tiada apa-apa jua dalam Konvensyen ini boleh ditafsirkan sebagai menyentuh dengan apa-apa cara peruntukan undang-undang Negara-Negara Ahli mengenai kerakyatan, kewarganegaraan atau naturalisasi, dengan syarat bahawa peruntukan tersebut tidak membezakan mana-mana kerakyatan tertentu.
4. Langkah-langkah khas yang diambil bagi tujuan semata-mata untuk memastikan pembangunan yang secukupnya bagi kaum atau kumpulan etnik atau individu tertentu yang meminta apa-apa perlindungan sebagaimana yang perlu untuk memastikan kumpulan atau individu tersebut menikmati atau mengguna hak asasi manusia dan kebebasan asasi secara sama rata tidak boleh disifatkan sebagai diskriminasi kaum, dengan syarat, walau bagaimanapun, bahawa langkah-langkah tersebut tidak boleh mempunyai akibat yang membawa kepada pemeliharaan hak yang berasingan bagi kumpulan kaum yang berbeza dan bahawa langkah-langkah tersebut tidak boleh diteruskan selepas tujuannya diambil tercapai.

Perkara 2

1. Negara-Negara Ahli mengutuk diskriminasi kaum dan mengaku janji untuk menjalankan dengan segala cara yang sesuai dan tanpa kelengahan suatu dasar untuk menghapuskan diskriminasi kaum dalam segala bentuknya dan menggalakkan persefahaman dalam kalangan semua kaum, dan, bagi tujuan ini:

(a) Setiap Negara Ahli mengaku janji untuk tidak terlibat dalam perbuatan atau amalan diskriminasi kaum terhadap orang, kumpulan orang atau institusi dan memastikan bahawa semua pihak berkuasa awam dan institusi awam, negara dan tempatan, hendaklah bertindak selaras dengan obligasi ini;

(b) Setiap Negara Ahli mengaku janji untuk tidak menaja, mempertahankan atau menyokong diskriminasi kaum oleh mana-mana orang atau organisasi;

(c) Setiap Negara Ahli hendaklah mengambil langkah-langkah yang berkesan untuk menyamak dasar kerajaan, negara dan tempatan, dan meminda, menolak atau membatalkan mana-mana undang-undang dan peraturan-peraturan yang mempunyai kesan memupuk atau mengekalkan diskriminasi kaum di mana-mana jua amalan itu wujud;

(d) Setiap Negara Ahli hendaklah melarang dan menamatkan, dengan segala cara yang sesuai, termasuklah perundangan sebagaimana yang diperlukan oleh hal keadaan, diskriminasi kaum oleh mana-mana orang, kumpulan atau organisasi;

(e) Setiap Negara Ahli mengaku janji untuk menggalakkan, jika bersesuaian, organisasi dan gerakan berbilang kaum yang bersepadu dan cara lain untuk menghapuskan jurang antara kaum, dan tidak menggalakkan apa-apa jua yang cenderung mengukuhkan perbuatan memecah-belah kaum.

2. Negara-Negara Ahli hendaklah, apabila hal keadaan membenarkan sedemikian, mengambil langkah-langkah khas dan konkrit dalam bidang sosial, ekonomi, budaya dan lain-lain untuk memastikan pembangunan dan perlindungan yang secukupnya bagi kumpulan kaum tertentu atau individu yang tergolong dalam kumpulan itu, bagi tujuan menjamin bahawa mereka akan memperoleh hak asasi manusia dan kebebasan asasi yang sepenuhnya dan sama rata. Langkah-langkah ini tidak boleh dalam apa-apa hal mempunyai akibat yang melibatkan pengekalan hak yang tidak setara atau berasingan bagi kumpulan kaum yang berbeza selepas tujuan langkah-langkah itu diambil tercapai.

Perkara 3

Negara-Negara Ahli secara khususnya mengutuk pengasingan kaum dan apartheid dan mengaku janji untuk mencegah, melarang dan membasmi semua amalan yang bersifat begini dalam wilayah di bawah bidang kuasa mereka.

Perkara 4

Negara-Negara Ahli mengutuk semua propaganda dan semua organisasi yang berasaskan idea atau teori penguasaan satu kaum atau kumpulan orang daripada satu warna atau asal etnik, atau yang cuba untuk mewajarkan atau menggalakkan kebencian dan diskriminasi kaum dalam apa-apa bentuk, dan mengaku janji untuk menerima pakai langkah-langkah segera dan positif yang dirancang untuk membasmi segala hasutan untuk mendiskriminasikan, atau perbuatan diskriminasi tersebut dan, bagi tujuan ini, dengan mengambil kira prinsip-prinsip yang terkandung dalam Perisytiharan Hak Asasi Manusia Sejagat dan hak-hak yang dinyatakan secara nyata dalam perkara 5 Konvensyen ini, antara lainnya:

(a) Hendaklah mengisytiharkan sebagai suatu kesalahan yang boleh dihukum oleh undang-undang, semua penyebaran idea berasaskan keunggulan kaum atau kebencian, hasutan untuk diskriminasi kaum, dan juga semua perbuatan keganasan atau hasutan untuk perbuatan tersebut terhadap mana-mana kaum atau kumpulan orang daripada warna atau asal etnik yang lain, dan juga pemberian apa-apa bantuan kepada aktiviti perkauman, termasuklah pembiayaannya;

(b) Hendaklah mengisytiharkan organisasi yang tidak sah di sisi undang-undang dan yang dilarang, dan juga aktiviti propaganda yang terancang dan semua yang lain, yang menggalakkan dan menghasut diskriminasi kaum, dan penyertaan dalam

organisasi atau aktiviti tersebut sebagai suatu kesalahan yang boleh dihukum oleh undang-undang;

(c) Tidak boleh membenarkan pihak berkuasa awam atau institusi awam, negara atau tempatan, untuk menggalakkan atau mencetuskan diskriminasi kaum.

Perkara 5

Dengan mematuhi obligasi asas yang dinyatakan dalam perkara 2 Konvensyen ini, Negara-Negara Ahli mengaku janji untuk melarang dan menghapuskan diskriminasi kaum dalam segala bentuknya dan menjamin hak setiap orang, tanpa perbezaan berasaskan kaum, warna, atau negara asal atau asal etnik, yang sama rata di sisi undang-undang, terutamanya dalam menikmati hak yang berikut:

(a) Hak untuk layanan sama rata di hadapan tribunal dan semua badan lain yang mentadbir keadilan;

(b) Hak untuk keselamatan diri dan perlindungan oleh Negara terhadap keganasan atau kecederaan tubuh badan, sama ada dikenakan oleh pegawai kerajaan atau oleh mana-mana individu, kumpulan atau institusi;

(c) Hak politik, khususnya hak untuk mengambil bahagian dalam pilihan raya – untuk mengundi dan bertanding dalam pilihan raya – atas dasar hak mengundi sejagat dan sama rata, untuk menyertai Kerajaan dan juga dalam pengendalian hal ehwal awam pada mana-mana peringkat dan mempunyai akses yang sama rata kepada perkhidmatan awam;

(d) Hak sivil lain, khususnya:

- (i) Hak untuk kebebasan bergerak dan bermastautin dalam sempadan Negara;
- (ii) Hak untuk meninggalkan mana-mana negara, termasuklah negara sendiri, dan untuk pulang ke negara sendiri;
- (iii) Hak untuk mendapat kerakyatan;
- (iv) Hak untuk berkahwin dan memilih pasangan;
- (v) Hak untuk memiliki harta bersendirian dan juga secara bersama dengan yang lain;
- (vi) Hak untuk mewarisi;
- (vii) Hak untuk kebebasan berfikir, berperasaan dan beragama;
- (viii) Hak untuk kebebasan berpendapat dan bersuara;
- (ix) Hak untuk kebebasan berhimpun dengan aman dan berpersatuan;

(e) Hak ekonomi, sosial dan kebudayaan, khususnya:

- (i) Hak untuk bekerja, memilih pekerjaan secara bebas, menikmati keadaan kerja yang adil dan baik, mendapat perlindungan terhadap pengangguran, mendapat gaji yang sama bagi pekerjaan yang sama, mendapat saraan yang adil dan baik;
 - (ii) Hak untuk menubuhkan dan menyertai kesatuan sekerja;
 - (iii) Hak untuk perumahan;
 - (iv) Hak kepada kesihatan awam, jagaan perubatan, keselamatan sosial dan perkhidmatan sosial;
 - (v) Hak kepada pendidikan dan latihan;
 - (vi) Hak kepada penyertaan yang saksama dalam aktiviti kebudayaan;
- (f) Hak untuk mengakses mana-mana tempat atau perkhidmatan yang bertujuan untuk digunakan oleh orang awam seperti pengangkutan, hotel, restoran, kafe, teater dan taman.

Perkara 6

Negara-Negara Ahli hendaklah memberikan jaminan perlindungan dan remedi yang berkesan kepada semua orang, dalam bidang kuasa mereka, melalui tribunal negara yang berwibawa dan institusi Negara yang lain, terhadap apa-apa perbuatan diskriminasi kaum yang melanggar hak asasi manusia dan kebebasan asasinya yang bertentangan dengan Konvensyen ini, dan juga hak untuk mendapat reparasi atau penyelesaian yang adil dan mencukupi daripada tribunal tersebut bagi apa-apa kerugian yang ditanggung akibat daripada diskriminasi tersebut.

Perkara 7

Negara-Negara Ahli mengaku janji untuk menerima pakai langkah-langkah segera dan berkesan, terutamanya dalam bidang pengajaran, pendidikan, kebudayaan dan maklumat, untuk menangkis prasangka yang membawa kepada diskriminasi kaum, dan menggalakkan persefahaman, toleransi dan persahabatan dalam kalangan negara dan kaum atau kumpulan etnik, dan juga menyebarkan tujuan dan prinsip-prinsip Piagam Pertubuhan Bangsa-Bangsa Bersatu, Perisytiharan Hak Asasi Manusia Sejagat, Perisytiharan Pertubuhan Bangsa-Bangsa Bersatu tentang Penghapusan Segala Bentuk Diskriminasi Kaum, dan Konvensyen ini.

BAHAGIAN II

Perkara 8

1. Hendaklah ditubuhkan suatu Jawatankuasa tentang Penghapusan Diskriminasi Kaum (kemudian daripada ini disebut “Jawatankuasa”) yang terdiri daripada lapan belas orang pakar yang mempunyai tahap moral yang tinggi dan kesaksamaan yang diakui yang dipilih oleh Negara-Negara Ahli daripada kalangan rakyat mereka, yang hendaklah berkhidmat atas sifat peribadi mereka, dengan mengambil kira taburan geografi yang

saksama dan bentuk peradaban berbeza yang diwakili dan juga sistem perundangan utama.

2. Anggota Jawatankuasa hendaklah dipilih melalui undi rahsia daripada satu senarai orang yang dinamakan oleh Negara-Negara Ahli. Setiap Negara Ahli boleh mencalonkan seorang daripada kalangan rakyatnya sendiri.

3. Pemilihan awal hendaklah diadakan enam bulan selepas tarikh kuat kuasa Konvensyen ini. Sekurang-kurangnya tiga bulan sebelum tarikh setiap pemilihan, Setiausaha Agung Pertubuhan Bangsa-Bangsa Bersatu hendaklah menghantar surat kepada Negara-Negara Ahli yang mempelawa mereka untuk mengemukakan penamaan mereka dalam masa dua bulan. Setiausaha Agung hendaklah menyediakan satu senarai bagi semua orang yang dinamakan mengikut urutan abjad, yang menyatakan Negara-Negara Ahli yang telah menamakan mereka, dan hendaklah mengemukakan senarai itu kepada Negara-Negara Ahli tersebut.

4. Pemilihan anggota Jawatankuasa hendaklah diadakan pada satu mesyuarat Negara-Negara Ahli yang dipanggil oleh Setiausaha Agung di Ibu Pejabat Pertubuhan Bangsa-Bangsa Bersatu. Pada mesyuarat itu, dengan dua pertiga daripada Negara-Negara Ahli hendaklah membentuk suatu kuorum, orang yang dipilih untuk menganggotai Jawatankuasa hendaklah seorang yang memperoleh bilangan undi terbanyak dan suatu undi majoriti mutlak daripada wakil Negara-Negara Ahli yang hadir dan mengundi.

5. (a) Anggota Jawatankuasa hendaklah dipilih bagi tempoh empat tahun. Walau bagaimanapun, tempoh bagi sembilan daripada anggota yang dipilih pada pemilihan pertama hendaklah tamat pada akhir tempoh dua tahun; sebaik sahaja selepas pemilihan pertama, nama sembilan anggota ini hendaklah dipilih secara undian oleh Pengerusi Jawatankuasa.

(b) Bagi pengisian kekosongan luar jangka, Negara Ahli yang pakarnya terhenti daripada berfungsi sebagai anggota Jawatankuasa hendaklah melantik pakar lain daripada kalangan rakyatnya, tertakluk kepada kelulusan Jawatankuasa.

6. Negara-Negara Ahli hendaklah bertanggungjawab bagi perbelanjaan anggota Jawatankuasa semasa mereka melaksanakan kewajipan Jawatankuasa.

Perkara 9

1. Negara-Negara Ahli mengaku janji untuk mengemukakan kepada Setiausaha Agung Pertubuhan Bangsa-Bangsa Bersatu, untuk dipertimbangkan oleh Jawatankuasa, suatu laporan mengenai langkah-langkah perundangan, kehakiman, pentadbiran atau lain-lain yang diterima pakai oleh mereka dan yang melaksanakan peruntukan Konvensyen ini:

(a) dalam masa satu tahun selepas Konvensyen berkuat kuasa bagi Negara yang berkenaan; dan

(b) selepas itu setiap dua tahun dan apabila Jawatankuasa meminta sedemikian. Jawatankuasa boleh meminta maklumat lanjut daripada Negara-Negara Ahli.

2. Jawatankuasa hendaklah melaporkan kepada Perhimpunan Agung Pertubuhan Bangsa-Bangsa Bersatu pada setiap tahun, melalui Setiausaha Agung, mengenai aktivitiinya dan boleh mengemukakan cadangan dan syor umum berdasarkan penelitian laporan dan maklumat yang diterima daripada Negara-Negara Ahli.

Perkara 10

1. Jawatankuasa hendaklah menggunakan kaedah prosedurnya sendiri.
2. Jawatankuasa hendaklah memilih pegawainya bagi tempoh dua tahun.
3. Urus setia Jawatankuasa hendaklah dibentuk oleh Setiausaha Agung Pertubuhan Bangsa-Bangsa Bersatu.
4. Mesyuarat Jawatankuasa lazimnya diadakan di Ibu Pejabat Pertubuhan Bangsa-Bangsa Bersatu.

Perkara 11

1. Jika sesebuah Negara Ahli menganggap bahawa Negara Ahli yang satu lagi tidak melaksanakan peruntukan Konvensyen ini, Negara Ahli itu boleh membawa perkara tersebut kepada perhatian Jawatankuasa. Jawatankuasa hendaklah kemudiannya menyampaikan komunikasi itu kepada Negara Ahli yang berkenaan. Dalam masa tiga bulan, Negara penerima hendaklah mengemukakan penjelasan atau pernyataan bertulis kepada Jawatankuasa, yang menjelaskan perkara tersebut dan remedi, jika ada, yang telah diambil oleh Negara itu.

2. Jika perkara tersebut tidak dibetulkan sehingga memuaskan hati kedua-dua pihak, sama ada melalui rundingan dua hala atau melalui apa-apa prosedur lain yang terbuka kepada mereka, dalam masa enam bulan selepas penerimaan komunikasi awal oleh Negara penerima, mana-mana satu Negara hendaklah mempunyai hak untuk merujuk perkara tersebut semula kepada Jawatankuasa dengan memberitahu Jawatankuasa dan juga Negara yang satu lagi.

3. Jawatankuasa hendaklah menangani sesuatu perkara yang dirujuk kepadanya mengikut perenggan 2 perkara ini selepas Jawatankuasa menentukan bahawa semua remedi dalam negara telah digunakan dan kehabisan dalam perkara tersebut, selaras

dengan prinsip undang-undang antarabangsa yang diiktiraf umum. Ini tidak boleh menjadi peraturannya jika penggunaan remedi tersebut dilanjutkan tanpa sebab yang munasabah.

4. Dalam apa-apa perkara yang dirujuk kepada, Jawatankuasa boleh meminta Negara-Negara Ahli yang berkenaan supaya memberikan apa-apa maklumat lain yang berkaitan.

5. Apabila apa-apa perkara yang berbangkit daripada perkara ini dipertimbangkan oleh Jawatankuasa, Negara-Negara Ahli yang berkenaan berhak menghantar seorang wakil untuk terlibat dalam prosiding Jawatankuasa, tanpa hak untuk mengundi, semasa perkara tersebut dalam pertimbangan.

Perkara 12

1. (a) Selepas Jawatankuasa memperoleh dan mengumpul semak semua maklumat yang difikirkannya perlu, Pengerusi hendaklah melantik suatu Suruhanjaya Pendamaian sementara atau *ad hoc* (kemudian daripada ini disebut “Suruhanjaya”) yang terdiri daripada lima orang anggota Jawatankuasa ataupun bukan. Anggota Suruhanjaya hendaklah dilantik dengan persetujuan sebulat suara daripada pihak-pihak yang bertikai, dan pejabat Suruhanjaya hendaklah disediakan untuk Negara-Negara yang berkenaan, dengan tujuan untuk suatu penyelesaian secara baik bagi perkara tersebut atas dasar menghormati Konvensyen ini.

(b) Jika Negara-Negara Ahli yang bertikai gagal mencapai persetujuan dalam masa tiga bulan mengenai semua atau sebahagian daripada keanggotaan Suruhanjaya, anggota Suruhanjaya yang tidak dipersetujui oleh Negara-Negara Ahli itu hendaklah dipilih melalui undi rahsia oleh dua pertiga undi majoriti daripada Jawatankuasa yang terdiri daripada kalangan anggotanya sendiri.

2. Anggota Suruhanjaya hendaklah berkhidmat dalam bidang kuasa mereka. Mereka hendaklah bukan rakyat Negara-Negara Ahli yang bertikai atau rakyat sesebuah Negara yang bukan Ahli bagi Konvensyen ini.

3. Suruhanjaya akan melantik Pengerusinya sendiri dan menerima pakai kaedah prosedurnya sendiri.

4. Mesyuarat Suruhanjaya lazimnya diadakan di Ibu Pejabat Pertubuhan Bangsa-Bangsa Bersatu atau di mana-mana tempat lain yang sesuai sebagaimana yang ditentukan oleh Suruhanjaya.

5. Urus setia yang disediakan mengikut perkara 10, perenggan 5, Konvensyen ini hendaklah berkhidmat juga untuk Suruhanjaya apabila sesuatu pertikaian dalam kalangan Negara-Negara Ahli memerlukan Suruhanjaya diadakan.

6. Negara-Negara Ahli yang bertikai hendaklah berkongsi dengan sama rata semua perbelanjaan anggota Suruhanjaya mengikut anggaran yang disediakan oleh Setiausaha Agung Pertubuhan Bangsa-Bangsa Bersatu.

7. Setiausaha Agung hendaklah diberi kuasa untuk membayar perbelanjaan anggota Suruhanjaya, jika perlu, sebelum pembayaran ganti oleh Negara-Negara Ahli yang bertikai mengikut perenggan 6 perkara ini.

8. Maklumat yang diperoleh dan dikumpul semak oleh Jawatankuasa hendaklah dijadikan tersedia untuk Suruhanjaya, dan Suruhanjaya boleh meminta Negara-Negara yang berkaitan untuk memberikan apa-apa maklumat lain yang berkaitan.

Perkara 13

1. Apabila Suruhanjaya telah mempertimbangkan sepenuhnya perkara tersebut, Suruhanjaya hendaklah menyediakan dan mengemukakan kepada Pengerusi Jawatankuasa suatu laporan yang merangkumi dapatannya mengenai semua persoalan fakta yang berkaitan dengan isu antara pihak-pihak itu dan mengandungi apa-apa syor sebagaimana yang difikirkannya patut bagi penyelesaian pertikaian tersebut secara baik.

2. Pengerusi Jawatankuasa hendaklah menyampaikan laporan Suruhanjaya kepada setiap Negara-Negara Ahli yang bertikai itu. Negara-Negara ini hendaklah, dalam masa tiga bulan, memaklumkan Pengerusi Jawatankuasa sama ada mereka menerima syor yang terkandung dalam laporan Suruhanjaya itu atau tidak.

3. Selepas tempoh yang diberikan dalam perenggan 2 perkara ini, Pengerusi Jawatankuasa hendaklah menyampaikan laporan Suruhanjaya dan perisytiharan Negara-Negara Ahli yang berkenaan kepada Negara-Negara Ahli lain bagi Konvensyen ini.

Perkara 14

1. Sesebuah Negara Ahli boleh pada bila-bila masa mengisytiharkan bahawa ia mengiktiraf kewibawaan Jawatankuasa untuk menerima dan mempertimbangkan komunikasi daripada individu atau kumpulan individu dalam bidang kuasanya yang mendakwa menjadi mangsa suatu pelanggaran mana-mana hak yang dinyatakan dalam Konvensyen ini oleh Negara Ahli itu. Komunikasi tidak akan diterima oleh Jawatankuasa jika ia berkenaan sesebuah Negara Ahli yang belum membuat perisytiharan tersebut.

2. Mana-mana Negara Ahli yang membuat suatu perisytiharan sebagaimana yang diperuntukkan dalam perenggan 1 perkara ini boleh menubuhkan atau menyatakan suatu badan dalam susunan perundangan negaranya yang berwibawa untuk menerima dan mempertimbangkan petisyen daripada individu dan kumpulan individu dalam bidang

kuasanya yang mendakwa menjadi mangsa suatu pelanggaran mana-mana hak yang dinyatakan dalam Konvensyen ini dan yang telah kehabisan remedi lain dalam negara yang ada.

3. Suatu perisytiharan yang dibuat mengikut perenggan 1 perkara ini dan nama mana-mana badan yang ditubuhkan atau dinyatakan dalam perenggan 2 perkara ini hendaklah disimpan oleh Negara Ahli yang berkenaan dengan Setiausaha Agung Pertubuhan Bangsa-Bangsa Bersatu, yang hendaklah menghantar salinannya kepada Negara-Negara Ahli yang lain. Suatu perisytiharan boleh ditarik balik pada bila-bila masa melalui pemberitahuan kepada Setiausaha Agung, tetapi penarikan balik sedemikian tidak menjejaskan komunikasi yang belum selesai di hadapan Jawatankuasa.

4. Suatu daftar petisyen hendaklah disimpan oleh badan yang ditubuhkan atau dinyatakan mengikut perenggan 2 perkara ini, dan salinan daftar yang diperakui hendaklah difailkan setiap tahun melalui saluran yang sesuai dengan Setiausaha Agung pada pemahaman bahawa kandungannya tidak boleh didedahkan kepada umum.

5. Sekiranya tidak berpuas hati dengan badan yang ditubuhkan atau dinyatakan mengikut perenggan 2 perkara ini, pempetisyen mempunyai hak untuk menyampaikan perkara tersebut kepada Suruhanjaya dalam masa enam bulan.

6. (a) Suruhanjaya hendaklah secara sulit membawa apa-apa komunikasi yang dirujuk kepadanya kepada perhatian Negara Ahli yang dikatakan melanggar mana-mana peruntukan Konvensyen ini, tetapi identiti individu atau kumpulan individu yang berkenaan tidak boleh didedahkan tanpa persetujuan nyata olehnya atau mereka. Jawatankuasa tidak boleh menerima komunikasi yang tidak bernama.

(b) Dalam masa tiga bulan, Negara penerima hendaklah mengemukakan penjelasan atau pernyataan bertulis kepada Jawatankuasa yang menjelaskan perkara tersebut dan remedinya, jika ada, yang telah diambil oleh Negara itu.

7. (a) Jawatankuasa hendaklah mempertimbangkan komunikasi berdasarkan semua maklumat yang disediakan untuknya oleh Negara Ahli yang berkenaan dan oleh pempetisyen. Jawatankuasa tidak boleh mempertimbangkan apa-apa komunikasi daripada seseorang pempetisyen melainkan jika Jawatankuasa telah menentukan bahawa pempetisyen telah menggunakan semua remedi dalam negara yang ada. Walau bagaimanapun, ini tidak boleh menjadi peraturan jika penggunaan remedi itu berpanjangan dengan tidak munasabah.

(b) Jawatankuasa hendaklah menyampaikan cadangan dan syornya, jika ada, kepada Negara Ahli yang berkenaan dan kepada pempetisyen.

8. Jawatankuasa hendaklah memasukkan dalam laporan tahunannya suatu ringkasan tentang apa-apa komunikasi, jika bersesuaian, suatu ringkasan tentang penjelasan dan pernyataan Negara-Negara Ahli yang berkenaan dan tentang cadangan dan syornya sendiri.

9. Jawatankuasa hendaklah berwibawa untuk menjalankan fungsi yang diperuntukkan dalam perkara ini sahaja apabila sekurang-kurangnya sepuluh Negara Ahli bagi Konvensyen ini terikat dengan perisytiharan mengikut perenggan 1 perkara ini.

Perkara 15

1. Sementara menunggu pencapaian objektif Perisytiharan mengenai Pemberian Kemerdekaan kepada Negara-Negara Penjajah dan Rakyat yang terkandung dalam ketetapan 1514 (XV) pada 14 Disember 1960, peruntukan Konvensyen ini tidak boleh dengan apa-apa cara mengehadkan hak petisyen yang diberikan kepada rakyat ini oleh instrumen antarabangsa lain atau oleh Pertubuhan Bangsa-Bangsa Bersatu dan agensi khususnya.

2. (a) Jawatankuasa yang ditubuhkan di bawah perkara 8, perenggan 1, Konvensyen ini hendaklah menerima salinan petisyen daripada, dan mengemukakan pernyataan pendapat dan syor mengenai petisyen ini kepada, badan-badan Pertubuhan Bangsa-Bangsa Bersatu yang berurusan dengan perkara yang secara langsung berhubung dengan prinsip dan objektif Konvensyen ini dalam pertimbangan mereka akan petisyen daripada penduduk Wilayah Amanah dan Bukan Pemerintahan Sendiri dan semua wilayah lain yang kepadanya ketetapan Perhimpunan Agung 1514 (XV) terpakai, yang berhubung dengan perkara yang diliputi oleh Konvensyen ini yang dibawa kepada badan-badan ini.

(b) Jawatankuasa hendaklah menerima daripada badan-badan berwibawa Pertubuhan Bangsa-Bangsa Bersatu salinan laporan berkenaan dengan langkah-langkah perundangan, kehakiman, pentadbiran atau lain-lain yang secara langsung berhubung dengan prinsip dan objektif Konvensyen ini yang digunakan oleh Kuasa-Kuasa mentadbir dalam Wilayah yang disebut dalam subperenggan (a) kepada perenggan ini, dan hendaklah menyatakan pendapat dan membuat syor kepada badan-badan ini.

3. Jawatankuasa hendaklah memasukkan dalam laporannya kepada Perhimpunan Agung suatu ringkasan tentang petisyen dan laporan yang diterimanya daripada badan-badan Pertubuhan Bangsa-Bangsa Bersatu, dan pernyataan pendapat dan syor daripada Jawatankuasa yang berhubung dengan petisyen dan laporan tersebut.

4. Jawatankuasa hendaklah meminta daripada Setiausaha Agung Pertubuhan Bangsa-Bangsa Bersatu semua maklumat yang berkaitan dengan objektif Konvensyen ini dan

tersedia untuknya berkenaan dengan Wilayah yang disebut dalam perenggan 2 (a) perkara ini.

Perkara 16

Peruntukan Konvensyen ini berkenaan dengan penyelesaian pertikaian atau aduan hendaklah terpakai tanpa menjejaskan prosedur lain bagi menyelesaikan pertikaian atau aduan berkenaan dengan diskriminasi yang dinyatakan dalam instrumen konstituen, atau dalam konvensyen yang diterima pakai oleh, Pertubuhan Bangsa-Bangsa Bersatu dan agensi khususnya, dan tidak boleh mencegah Negara-Negara Ahli daripada menggunakan prosedur lain bagi menyelesaikan pertikaian mengikut perjanjian antarabangsa umum atau khas yang berkuat kuasa antara mereka.

BAHAGIAN III

Perkara 17

1. Konvensyen ini dibuka untuk penandatanganan oleh mana-mana Negara Anggota Pertubuhan Bangsa-Bangsa Bersatu atau anggota mana-mana agensi khususnya, oleh mana-mana Negara Ahli kepada Statut Mahkamah Keadilan Antarabangsa, dan oleh mana-mana Negara lain yang telah dipelawa oleh Perhimpunan Agung Pertubuhan Bangsa-Bangsa Bersatu untuk menjadi Ahli bagi Konvensyen ini.
2. Konvensyen ini tertakluk kepada ratifikasi. Instrumen ratifikasi hendaklah disimpan dengan Setiausaha Agung Pertubuhan Bangsa-Bangsa Bersatu.

Perkara 18

1. Konvensyen ini hendaklah dibuka untuk kesertaan oleh mana-mana Negara yang disebut dalam perkara 17, perenggan 1, Konvensyen.
2. Kesertaan hendaklah disempurnakan dengan menyimpan instrumen kesertaan dengan Setiausaha Agung Pertubuhan Bangsa-Bangsa Bersatu.

Perkara 19

1. Konvensyen ini hendaklah berkuat kuasa pada hari ketiga puluh selepas tarikh penyimpanan instrumen ratifikasi atau instrumen kesertaan yang kedua puluh tujuh dengan Setiausaha Agung Pertubuhan Bangsa-Bangsa Bersatu.

2. Bagi setiap Negara yang meratifikasikan Konvensyen ini atau menyetujuinya selepas penyimpanan instrumen ratifikasi atau instrumen kesertaan yang kedua puluh tujuh, Konvensyen ini hendaklah berkuat kuasa pada hari yang ketiga puluh selepas tarikh penyimpanan instrumen ratifikasi atau instrumen kesertaannya.

Perkara 20

1. Setiausaha Agung Pertubuhan Bangsa-Bangsa Bersatu hendaklah menerima dan mengedarkan kepada semua Negara yang menjadi atau mungkin menjadi Ahli bagi Konvensyen ini, pengecualian yang dibuat oleh Negara-Negara pada masa ratifikasi atau kesertaannya. Mana-mana Negara yang menolak pengecualian itu hendaklah, dalam tempoh sembilan puluh hari dari tarikh komunikasi tersebut, memberitahu Setiausaha Agung bahawa ia tidak menerimanya.

2. Sesuatu pengecualian yang tidak sesuai dengan tujuan dan maksud Konvensyen ini tidak boleh dibenarkan, dan sesuatu pengecualian yang kesannya akan menghalang operasi mana-mana badan yang ditubuhkan oleh Konvensyen ini juga tidak dibenarkan. Sesuatu pengecualian hendaklah dianggap tidak sesuai atau bersifat menghalang jika sekurang-kurangnya dua pertiga daripada Negara Ahli bagi Konvensyen ini menolaknya.

3. Pengecualian boleh ditarik balik pada bila-bila masa melalui pemberitahuan mengenainya yang disampaikan kepada Setiausaha Agung. Pemberitahuan sedemikian hendaklah berkuat kuasa pada tarikh ia diterima.

Perkara 21

Sesebuah Negara Ahli boleh menarik diri daripada Konvensyen ini melalui pemberitahuan bertulis kepada Setiausaha Agung Pertubuhan Bangsa-Bangsa Bersatu. Penarikan diri itu akan berkuat kuasa satu tahun selepas tarikh penerimaan pemberitahuan itu oleh Setiausaha Agung.

Perkara 22

Apa-apa pertikaian antara dua Negara-Negara Ahli atau lebih berkenaan dengan pentafsiran atau pemakaian Konvensyen ini, yang tidak diselesaikan melalui perundingan atau melalui prosedur yang diperuntukkan secara nyata dalam Konvensyen ini, hendaklah, atas permintaan salah satu daripada pihak-pihak dalam pertikaian itu, dirujuk kepada Mahkamah Keadilan Antarabangsa untuk diadili, melainkan jika orang yang bertikai itu bersetuju dengan kaedah penyelesaian lain.

Perkara 23

1. Suatu permintaan untuk penyemakan Konvensyen ini boleh dibuat pada bila-bila masa oleh mana-mana Negara Ahli melalui pemberitahuan secara bertulis yang disampaikan kepada Setiausaha Agung Pertubuhan Bangsa-Bangsa Bersatu.
2. Perhimpunan Agung Pertubuhan Bangsa-Bangsa Bersatu hendaklah memutuskan tentang langkah-langkah, jika ada, untuk diambil berkenaan dengan permintaan sedemikian.

Perkara 24

Setiausaha Agung Pertubuhan Bangsa-Bangsa Bersatu hendaklah memaklumkan semua Negara yang disebut dalam perkara 17, perenggan 1, Konvensyen ini tentang butir-butir yang berikut:

- (a) Tandatanganan, ratifikasi dan kesertaan di bawah perkara 17 dan 18;
- (b) Tarikh kuat kuasa Konvensyen ini di bawah perkara 19;
- (c) Komunikasi dan perisytiharan yang diterima di bawah perkara 14, 20 dan 23;
- (d) Penarikan diri di bawah perkara 21.

Perkara 25

1. Konvensyen ini, yang teks terjemahannya dalam bahasa Mandarin, Inggeris, Perancis, Rusia dan Sepanyol adalah sama-sama sah, hendaklah disimpan di arkib Pertubuhan Bangsa-Bangsa Bersatu.
2. Setiausaha Agung Pertubuhan Bangsa-Bangsa Bersatu akan menghantar salinan Konvensyen ini yang telah disahkan kepada semua Negara yang tergolong dalam mana-mana kategori yang dinyatakan dalam perkara 17, perenggan 1, konvensyen ini.

PADA MENYAKSIKANYA, maka penandatanganan di bawah, yang diberi kuasa sewajarnya oleh Kerajaan masing-masing, telah menandatangani Konvensyen ini, yang dibuka untuk penandatanganan di New York, pada tujuh hari bulan Mac, satu ribu sembilan ratus enam puluh enam.

BAGI PIHAK AFGHANISTAN:

BAGI PIHAK ALBANIA:

BAGI PIHAK ALGERIA:

BAGI PIHAK ARGENTINA:

BAGI PIHAK AUSTRALIA:

BAGI PIHAK AUSTRIA:

BAGI PIHAK BARBADOS:

BAGI PIHAK BELGIUM:

BAGI PIHAK BOLIVIA:

BAGI PIHAK BOTSWANA:

BAGI PIHAK BRAZIL:

BAGI PIHAK BULGARIA:

BAGI PIHAK BURMA:

BAGI PIHAK BURUNDI:

BAGI PIHAK REPUBLIK SOSIALIS SOVIET BYELORUSIA:

BAGI PIHAK KEMBOJA:

BAGI PIHAK CAMEROON:

BAGI PIHAK KANADA:

BAGI PIHAK REPUBLIK AFRIKA TENGAH

BAGI PIHAK CEYLON:

BAGI PIHAK CHAD:

BAGI PIHAK CHILE:

BAGI PIHAK CHINA:

BAGI PIHAK COLOMBIA:

BAGI PIHAK CONGO (BRAZZAVILLE):

BAGI PIHAK CONGO (REPUBLIK DEMOKRATIK):

BAGI PIHAK COSTA RICA:

BAGI PIHAK CUBA:

BAGI PIHAK CYPRUS:

BAGI PIHAK CZECHOSLOVAKIA:

BAGI PIHAK DAHOMEY:

BAGI PIHAK DENMARK:

BAGI PIHAK DOMINICAN REPUBLIC:

BAGI PIHAK ECUADOR:

BAGI PIHAK EL SALVADOR:

BAGI PIHAK ETHIOPIA:

BAGI PIHAK REPUBLIK PERSEKUTUAN JERMAN:

BAGI PIHAK FINLAND:

BAGI PIHAK PERANCIS:

BAGI PIHAK GABON:

BAGI PIHAK GAMBIA:

BAGI PIHAK GHANA:

BAGI PIHAK GREECE:

BAGI PIHAK GUATEMALA:

BAGI PIHAK GUINEA:

BAGI PIHAK GUYANA:

BAGI PIHAK HAITI:

BAGI PIHAK THE HOLY SEE:

BAGI PIHAK HONDURAS:

BAGI PIHAK HUNGARY:

BAGI PIHAK ICELAND:

BAGI PIHAK INDIA:

BAGI PIHAK INDONESIA:

BAGI PIHAK IRAN:

BAGI PIHAK IRAQ:

BAGI PIHAK IRELAND:

BAGI PIHAK ISRAEL:

BAGI PIHAK ITALI:

BAGI PIHAK IVORY COAST:

BAGI PIHAK JAMAICA:

BAGI PIHAK JEPUN:

BAGI PIHAK JORDAN:

BAGI PIHAK KENYA:

BAGI PIHAK KUWAIT:

BAGI PIHAK LAOS:

BAGI PIHAK LEBANON:

BAGI PIHAK LESOTHO:

BAGI PIHAK LIBERIA:

BAGI PIHAK LIBYA:

BAGI PIHAK LIECHTENSTEIN:

BAGI PIHAK LUXEMBOURG:

BAGI PIHAK MADAGASCAR:

BAGI PIHAK MALAWI:

BAGI PIHAK MALAYSIA:

BAGI PIHAK KEPULAUAN MALDIVES:

BAGI PIHAK MALI :

BAGI PIHAK MALTA:

BAGI PIHAK MAURITANIA:

BAGI PIHAK MEXICO:

BAGI PIHAK MONACO:

BAGI PIHAK MONGOLIA :

BAGI PIHAK MAGHRIBI:

BAGI PIHAK NEPAL:

BAGI PIHAK BELANDA:

BAGI PIHAK NEW ZEALAND:

BAGI PIHAK NICARAGUA:

BAGI PIHAK NIGER:

BAGI PIHAK NIGERIA:

BAGI PIHAK NORWAY:

BAGI PIHAK PAKISTAN:

BAGI PIHAK PANAMA:

BAGI PIHAK PARAGUAY:

BAGI PIHAK PERU:

BAGI PIHAK FILIPINA:

BAGI PIHAK POLAND:

BAGI PIHAK PORTUGAL:

BAGI PIHAK REPUBLIK KOREA:

BAGI PIHAK REPUBLIK VIET-NAM:

BAGI PIHAK ROMANIA:

BAGI PIHAK RWANDA:

BAGI PIHAK SAN MARINO:

BAGI PIHAK ARAB SAUDI:

BAGI PIHAK SENEGAL:

BAGI PIHAK SIERRA LEONE:

BAGI PIHAK SINGAPURA:

BAGI PIHAK SOMALIA:

BAGI PIHAK AFRIKA SELATAN:

BAGI PIHAK SEPANYOL:

BAGI PIHAK SUDAN:

BAGI PIHAK SWEDEN:

BAGI PIHAK SWITZERLAND:

BAGI PIHAK SYRIA:

BAGI PIHAK THAILAND:

BAGI PIHAK TOCO:

BAGI PIHAK TRINIDAD DAN TOBAGO:

BAGI PIHAK TUNISIA:

BAGI PIHAK TURKI:

BAGI PIHAK UGANDA:

BAGI PIHAK REPUBLIK SOSIALIS SOVIET UKRAINE:

BAGI PIHAK KESATUAN REPUBLIK SOSIALIS SOVIET:

BAGI PIHAK REPUBLIK ARAB BERSATU:

BAGI PIHAK UNITED KINGDOM (ENGLAND, WALES DAN NORTHERN IRELAND):

BAGI PIHAK REPUBLIK BERSATU TANZANIA:

BAGI PIHAK AMERIKA SYARIKAT:

BAGI PIHAK UPPER VOLTA:

BAGI PIHAK URUGUAY:

BAGI PIHAK VENEZUELA:

BAGI PIHAK SAMOA BARAT:

BAGI PIHAK YAMAN:

BAGI PIHAK YUGOSLAVIA:

BAGI PIHAK ZAMBIA:

Saya dengan ini mengesahkan bahawa teks yang sebelum ini ialah salinan sebenar bagi Konvensyen Antarabangsa tentang Penghapusan Segala Bentuk Diskriminasi Kaum, yang diterima pakai oleh Perhimpunan Agung Pertubuhan Bangsa-Bangsa Bersatu dalam ketetapan 2106 (XX) pada 21 Disember 1965, dan dibuka untuk penandatanganan pada 7 Mac 1966, yang salinan asalnya disimpan dengan Setiausaha Agung Pertubuhan Bangsa-Bangsa Bersatu.

Bagi Pihak Setiausaha Agung,
Penasihat Undang-Undang:

Pertubuhan Bangsa-Bangsa Bersatu, New York
14 Disember 1982